

Historie in mythen raakt hedendaagse politiek

Bijbelse en Soemerische verhalen wijzen op het pad van de mensheidsontwikkeling

Adam en Eva. Inanna en de Annunaki. Het zijn mythologische verhalen. Maar ook religieuze verhalen. Verzinsels uit het collectieve bewustzijn? Religieuze 'verhaaltjes'? Jos Kester durft de gedachte toe te laten dat er misschien wel 's iets historisch in zou kunnen zitten. Stel je voor, want dat zou betekenen dat de mensheid op een groot kruispunt is aangekomen.

Onze geschiedenis is doorspekt met prachtige verhalen, mythen en legenden over onszelf en onze voorouders. Hierin wandelen goden met de mens over de aarde, trouwen met elkaar en bouwen schitterende steden en monumenten die wetenschappers nog steeds voor raadsels stellen. Ons is geleerd dit als verzinsels te beschouwen van de mens die nietig en eenzaam zich goden wensten. Maar als je de mythen leest en de ruïnes bezoekt dan begint het licht in je te trillen, word je een beetje opgetild, kom je weer wat dichterbij de goden, dichterbij wie je in werkelijkheid bent. Hoe histories zijn onze mythen? Onderstaand artikel is geen wetenschappelijke verhandeling, maar een deel uit een oude Soemerische mythe en een hedendaags visioen over de mens en zijn afkomst.

Bijbel

'En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis.' (Genesis 1:1-26). De eerste mens werd geboren naar de gelijkenis van God, of liever gezegd van Goden, want dat betekent het woord Elohim waarmee God in de oude bijbels wordt aangeduid. Maar niet alleen werd de mens naar de gelijkenis van Goden gekneed; de eerste mens werd geboren uit een vrouw! Om als mens werkelijk volwassen te worden met alle verantwoordelijkheid, met alle vrijheid en zelfbeschikking, is het van belang te weten wie je ouders zijn. Dit geldt voor ieder individu afzonderlijk en voor de mensheid in totaal. De vrouw die op aarde bestaand leven heeft 'bevrucht' met leven van haarzelf en daarmee de huidige mens 'schiep', wordt al eeuwen vereerd als de moedergodin. Haar Soemerische wereldse naam is Inanna, haar volk de Annunaki ('zij die uit de hemel naar aarde kwamen'), haar familie Ki. Zij staat aan het hoofd van een groep vrouwen die de dochters van Ma worden genoemd. Deze vrouwen kregen de opdracht 'mensen te maken naar ons beeld, als onze gelijkenis'. Bij deze opdracht waren naast de dochters van de Ma ook vier goden betrokken: An, Enlil, Nintur en Enki. De reden om de mens te creëren was dat de zeven astrale families de aarde vanwege delfstoffen hadden gekolonialiseerd. Bij dit werk hadden ze de Mens nodig. En na lang over deze kwestie te hebben gesproken werd onder één voorwaarde toestemming gegeven om een op aarde bestaande levensvorm aan te passen. En zo werd de homo erectus, de homo sapiens. Deze mens werd 'De Adam' genoemd en was geslachtloos. De creatie van deze mens was toegestaan onder de strikte voorwaarde dat ze geen mogelijkheid kregen zich te vermenigvuldigen en zodra men klaar was op aarde de mens zou uitsterven. De eerste mens was om die reden androgyn.

Noach

Deze families zijn mensen zoals wij, alleen veel ouder en verder geëvolueerd. Buiten de zeven families is er nog een andere kracht. Deze kracht wordt God genoemd, of het Al Wat Is. Het is geen wezen, geen mens, geen zijn zoals wij dat kennen. Het is – zoals in alle heilige boeken beschreven staat – Het Zijn en het

Niet-Zijn, het non-duale zijn. Het is in alles vertegenwoordigd, in het hele universum, dus ook in de Annunaki, ook in de mens, ook in de dieren en planten en in moederaarde. Het is Groot Mysterie, zoals de oorspronkelijke bewoners van Amerika deze alom vertegenwoordigde kracht noemen.

De bedoeling was dat de mens tijdelijk was. Het liep anders en het waren de dochter van Ma die de mens de mogelijkheid gaven zich te vermenigvuldigen. Dit is - volgens sommigen - ook het verhaal van Adam en Eva die in de tuin van Eden eten van de boom van kennis. Het verhaal staat symbool voor de mens die kennis kreeg over zichzelf en zijn seksualiteit. Aanvankelijk was het de bedoeling dat de mens weer zou verdwijnen, maar door toedoen van de dochters van Ma verkreeg de mensheid de kwaliteit van creatie, wat een goddelijke gave is. De mens verkreeg de capaciteit van voortplanting. En zo beschikte in die dagen de mens over bijna gelijke kwaliteiten als de Annunaki, kregen de mensen belangrijke posten, huwden de Annunaki met aardse vrouwen. "Toen de mensen zich op aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden, zagen de zonen Gods, dat de dochters der mensen schoon waren en zij name zich daaruit vrouwen, wie zij maar verkozen." (Genesis 6:1-4.) Dit was tegen de afspraak. Om hier een einde aan te maken werd de ondergang van de mens bevolen. Hiertegen kwamen Enki, Inanna, en de goden die over de aarde de autoriteit hadden gekregen, in opstand. Er kwam een grote overstroming, in de Bijbel de zondvloed genoemd, maar ook een oorlog tussen het Assemblee van Families en de goden die de heerschappij over de aarde niet wilden opgeven. Om de mens te redden van de zondvloed had Enki schepen laten bouwen. Dat is het verhaal van Noach. Van de oorlog wordt alleen in de oude mythen verslag gedaan, zoals in het epos Mahabharata, waarvan de Bhagavad Gita een onderdeel is. In die oorlog, werd de gehele toen bekende aarde vernietigd en verdween de toenmalige beschaving van de aardbodem. Maar niet de mens. Die verspreidde zich over de nieuwe aarde. Er is toen beloofd dat de mens nooit meer zoiets zou worden aangedaan, waarmee de Families en andere sterrenvolkeren zich met het lot van de mensheid verbonden. De mens zou – zodra ze daar zelf klaar voor was – worden opgenomen in de grote kosmische familie. Om dat doel te bereiken werden er geloofssystemen ingezet om de mens naar een hoger bewustzijn te brengen. Inanna en de Ma zijn hiervoor verantwoordelijk. De eerste religie van de mens was om die reden matriarchaal.

Naar de eenheid

Na de oorlog trokken de Annunaki zich van de aarde terug en liet de mens over aan zichzelf. De goden die hun macht niet wilden opgeven, hadden op aarde een verduistering veroorzaakt. Deze verduistering wordt ook de 'gevallen engelen', de Lucifer of duivel genoemd. De mens ging voortaan in dualiteit verder, zoekend tussen het licht en het donker, zoekend naar zijn afkomst met de vraag of hij van de hemel is of van de aarde? Of hij het goede in zich draagt of het kwade? Dit alles heeft een diepe reden. Die reden is dat we door de duisternis moeten om het licht te vinden. Om de mens daarbij te helpen kwamen er geloofssystemen en tevens grote leraren en profeten om de mens te onderwijzen over het doel waarvoor ze – vanaf dat moment - op aarde waren. Dat doel is om de kennis die in onze cellen zit opgeslagen te manifesteren. Wij zijn met alle kennis geboren om God(en) gelijk te worden. De Christus Jezus zei het zo: 'Ik en de Vader zijn Een'. De mens wordt vaak begoocheld door de duistere kant van de ziel die zich richt op de materie, de harde stof. Boeddha noemde deze begoocheling 'het lijden van de mens'. Als we die verduistering 'doorzien' en overwinnen, helen we niet alleen onszelf maar ook het deel buiten ons, waarvan we te vaak vinden dat dat de schuld is van ons lijden.

Als de mensheid dit weten in zichzelf wakker maakt, betekent dat niet alleen voor de mens een geweldige sprong in bewustzijn, maar ook voor de aarde en sterrenvolkeren, omdat we één zijn. Om die eenheid in zichzelf en daarbuiten te

bereiken (zo boven zo beneden, zo binnen zo buiten) diende de mens eerst de aardse materie volledig tot zich nemen. In die tijd zijn we aangeland.

Hier en nu

Hier raakt de mythologie van de bijbel en de Schemeriger ineens de hedendaagse samenleving. De mens heeft zich de stof eigen gemaakt. We zijn in staat onze scheppers buiten onze aardse dampkring met ruimteschepen te volgen. Wij zijn in staat om DNA in aards leven te plaatsen zodat er ander leven ontstaat. Wij zijn in staat onze eigen scheppers te worden. We dienen dat alleen niet op de manier te doen waarop het nu gebeurt: vanuit de materie en gericht op materie. We zullen eerst ons hogere zelf moeten (her)vinden. Pas dan kan de mens deze kennis op de juiste manier gebruiken. Het is het bewustzijn waarover in alle religies wordt gesproken: in Een Staat Van Liefde Zijn, en Eén Met Alles.

Ongeveer de helft van de mensheid houdt zich momenteel hiermee op de een of andere manier bezig. Ze doen aan yoga, zijn hindoe, boeddhist, christen, moslim, mediteren, volgen een cursus in wonderen, hervinden de wijsheid van de oude sjamanen en druïden, doen aan reiki of bestuderen de heilige boeken. Op brede en mondiale schaal wordt gewerkt aan bewustzijnsontwikkeling. De verduistering of begoocheling houdt de mens echter stevig aan de materie gebonden waardoor de mens niet in staat is – soms ook niet na veel reïncarnaties – tot een hoger bewustzijn te komen. De verduistering, die je ook het ego kunt noemen, zit stevig in ons verankerd en wordt gevoed, iedere dag opnieuw. Sommigen zien hierin een wereldomvattend complot van de nazaten van Lucifer. Maar wij zijn zelf het grote complot. De verlossing zit in onszelf. Vaak is daar een heftige gebeurtenis voor nodig om je er opeens van te doordringen dat er meer is tussen hemel en aarde. Die heftige gebeurtenissen komen er aan, om ons te laten ervaren dat de materie en de cultuur die we hebben gecreëerd niet heilig is. Het gaat dus vooral over kunnen loslaten.

Ieder dag worden we gevraagd te blijven meedoen, totdat we gaan inzien *waar* we aan meedoen. Steeds zoeken we het buiten onszelf en wijzen we de ander aan, maar ook de verduistering zit in onszelf. Er is maar één manier om met de eigen verduistering om te gaan en dat is deze in het licht te brengen. Daarvoor aan ieder mens de vraag wat je wilt leven: in de angst te blijven of het pad van je ziel te lopen en liefde te zijn? We weten dat liefde een kracht is die door niemand kan worden vernietigd of uitgewist. Wij zijn uit liefde geboren. Het staat in ons DNA geschreven. We weten ook dat liefde altijd een uitweg zoekt. Elke daad – hoe pervers ook – is een gevolg van het zoeken naar liefde. In het onvermogen lief te hebben grijpen mensen vaak naar de enige manier die ze kent om liefde af te dwingen. Geweld is geen duistere kracht die van buiten komt. Geweld zit ook in ons maar heeft in de kern ook liefde. Als je hier even bij stil staat, dan begrijp je dat alle geweld een schreeuw is om aandacht en liefde, dat geweld wordt geboren uit boosheid vanwege de afwezigheid van liefde. Als je dit beseft ben je in staat de grootste misdadiger te vergeven en hem of haar in je armen te sluiten. Als je die mens jouw liefde schenkt, zal die mens liefde worden. Zo breng je het duister aan het licht. En kan de Eenheid zich gaan vestigen. En dat raakt de hele wereld, de politiek, de economie, het collectieve bewustzijn. En brengt de mensheid terug bij haar bestemming: godskinderen te zijn.

Jos Kester. www.spiritcompany.org